

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný
závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dn.
Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresátu:

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele

6/2000
ročník 10

Vztah volyňských Čechů k Rudé armádě (RA) ve 2. světové válce

Druhá světová válka začala, jak známo, 1. září 1939 přepadením Polska nacistickým Německem. Volyňští Češi sledovali porážku polské armády jen z rozhlasových přijímačů. Víděli jen vlaky plné bězenec z had prostých lidí a také luxusní limuziny s prominentními vlivnými osobnostmi směřující dál na jihovýchod, k hranicím Rumunska. Německý voják na volyňskou půdu nevstoupil. Vzletěli nad ní jen němetci letci na svých moderních bojových letadlích a bombardovali ji.

Avšak po dvou a půl týdnu - 17. září, když již bylo Pojsko prakticky poraženo, vstoupil na Volyně jiný voják - sovětský. Toho volyňští krajané spatřili, mohli si s ním i promluvit, jeho feče rozuměli. Odpovědi rudoarmějců na zviditelné dotazy byly vesměs strašné, spíše vyhřívavé, stereotypně vycházející životu v SSSR. Působily unaveným dojem. Jejich obléacení, obutí, stěny jako menší, využívali koní, na nich seděli vojáci i bez sedel, nebo malá vozidla a celé trény využívaly smíšeně, spíše neradostně pocity.

Ruda armáda hlášala osvobození od jeho polských pánu, velkostatkářů, kapitálistů. S těmito hesly dívne kontrastovaly prázdné obchody, fronty před nimi, násilně započaté združstevňování, perzekuce apod.

Některí volyňští Češi byli odvedeni do Rudé armády, vesměs jako politicky nespolehliví, do pracovních tábáru. Některí z nich se ocitli až na Sibiři nebo v Kazachstánu.

Po několika dnech letectva - dne 21. června 1941 - předal Hitlerovo Německo Sovětský svaz. Jíž za několik dnů byla obsazena Volyně.

Ruda armáda rychle ustupovala. Volyňští krajané byli tuto skutečností potěšeni, rozpadly se čerstvě splenené kolchozy (na východní Volyni je vsah Němců pecení bez zrněn), mnozí občané byli v poslední chvíli zadržáni před deportací na Sibíř. Radost však netrvala dlouho. Na Volyni nastal tvrdý okupační režim.

Němci vtipně, pronikali do známých hloubek sovětského území. Pod vlivem hrozivé situace provedl Stalin velké revoluční změny v organizaci a politickém poslání RA. Stávající sovětsko-německá válka byla prohlášena za válku vlasteneckou, tedy nikoli internacionální, změnila se sovětská hymna na hymnu národní (mísťa internacionální). Nastal návrat k ruským vojenským tradicím, včetně obnovení důstojnických hodností a dráževských čarských uniform. Byly dány do popudu slovenské zajmy a ideály. Cílem války bylo osvobození vlasti a porážka německého fašismu, nikoliv osvobození německého proletariátu. Sovětský svaz se stal spojencem Ameriky a Anglie,

na svém území umožnil vznik československých, polských a jugoslávských vojenských jednotek, které spolu s RA bojovaly proti německému okupantovi. Přichod takové RA na Volyně, zvláště s čs. vojenskou jednotkou, byl očekáván s radostí a nadějemi do budoucna. Záhy byl proveden nábor, tedy dobrovolný hromadný vstup volyňských krajanů do čs. vojenských jednotek. Nastal náročný výcvik. Na výzvu slovenského povstání RA i l. čs. sbor spěchal na pomoc, i když s tímto směrem přes Karpaty nepocítili. V průběhu těchto bojů nikdy nepocitili nadřazenost sovětských důstojníků nebo i vojínů RA - a poněkud. Našla však bojová držba, vzájemné přátelství a pochopení. Byly si mnohdy rádi, zejména v obtížných bojových situacích, když sovětské jednotky byly poblíž a když si myslí, že jsou významně vyspomoci. Přesvědčili jsme se mnohokrát, že jde RA výtečně vybojenou, zejména moderními tanky, převyšujícími tanky německého vojevůdce slavnými každumi, a i vynikajícími kusadly, děly, minometry a letadly.

Její vitezství nad německými armádami bylo i vitézstvím našich čs. vojenských jednotek. Byly jsme nesmírně potěšeni dobystí Berlína a kapitulací Německa. Začaly však postupně v našich myslích vznikat obavy, zda vítězna RA ze státních území stědří a jižně Evropy odjede.

Stalo se tak nejdříve na území ČSR. Byly jsme totou skutečností nesmírně potěšeni a věřili, že tento proces bude pokračovat i jinde. Nás pak přetýkaly vztahy k RA neboli v té době nařušen. Nejeden volyňský Čech se v pábce příšel poklonit mýtym sovětským druhům ve zbrani, chrámy ruským, ukrajinským a dalším hrdinům, ležícím na valemčích hřbitovech a položit na jejich hrobky kyticu. Uvažovali ptítom, co by se stalo, kdyby Němců pronikli v prvním období války ke kavkazské naftě, k Uralu, za Moskvu, kdyby různý RA nevyzdvíhala. Nemohlo vyloučit konec existence českého národa. Vždyť to měli nascít v programu a pomoc spojenec nebyla v té době ještě tak vydátná.

Epilog:

V průběhu poválečných let a desetiletí se vztah volyňských Čechů k sovětské armádě diametrálně změnil. Ta prokázala, že je armádou okupační, mocenským nástrojem sovětského impéria. Nevaldá pomoc tanků krvavé potíží v Polsku, Německu, Maďarsku a také u nás, v dobu prázdného jara, všechny pokusy o demokratizaci života v těchto ovládaných státech. Volyňští Češi se právem obávali takového poválečného vývoje. Utvátil proto neslavný odchod všech útvářů RA nejen z našeho, ale i z jiných států Evropy a také jejich konečný zánik. Tepřive pak nastala jejich skutečná svoboda.

Vznik, činnost a zánik RA musí být v dějinách přesně zhodnocen a popsán. Zkušenosti volyňských Čechů potvrzují, že sehrál kladnou a nesmírně důležitou a slavnou roli při porážce nacistického Německa. Jinak byla mocenským nástrojem

totalitního sovětského státu jak uvnitř, tak zejména mimo něj.

V. Dufek

Začátek okupace

Psal se rok 1941, byla neděle 22. června. Už několik dní se mluvilo o tom, že se očekává brzký útok fašistického Německa na Sovětský svaz. Ráno tohoto dne mezi vesnickým lidem Volyně probíhalo jako každé jiné, přestože na západním prostoru už několik hodin německá vojska vyrážela hranici kameny, mohutným úderem rozprášila slabou sovětskou obranu a ryche postupovala směrem na východ. První názraky napadení, po všechny, kdo ještě nedokázali pochopit, co se deje, se ukázaly asi v osm hodin, kdy bylo poprvé německými letadly bombardováno město Luck. Bylo to něco strašného. Letadla střemhlav nalétala na cíl, házela pamy, záběsile střílela a nepředstavitelně lvala. Některí lidé prosrovětový orientovaní se snažili uklidnit obyvatelstvo tvrzem, že se jedná o vojenské cvičení.

Ve středu odpoledne 25. června se začaly valit německé hordy přes Český Městěš, doprovázené plněty německých bombardovacích letadel, jejichž trasy směrovaly na východ. Byly doprovázeny velkým množstvím stíhacích letounů. Byly vidět nádzryky rozprášení a porážek sovětských vojsk. V polich a po cestách se pochybovaly velké množství utíkajících skupin, ale i samostatných vojáků sovětské armády, schovávajících se před každým zaházením letadla.

Pak se objevily německé průkumné hlinky. Přijely na motocyklech, na sajtkářích lehké kulomety. Pochybovaly se pomalu, jejich zraky sledily, kde by mohlo cíhat nejakej nebezpečí. Za krátkou dobu z ními přijala skupina obrnených průkumných aut. To už jsme se osměšili a přisáhli na okraj cesty podivat se, co to přichází za "spasitele", jak se oni někdy sami nazývali.

Aši po hodinu byl ve vesnicí klid. Nikde žádné vojenské. Ten trval několik hodin. K večeru a druhý den ráno se začalo valit velké množství aut naložených vojskem, později aut s kanony a auta plná vojáků. Když kolona zastavila, některí vojáci ale hlavně důstojníci si poroučeli vajíčka, mléko a jiné dobroty. Byly mezi nimi i takoví, kteří za zboží zaplatili. Při této zastávce se snážili zapřist rozhovery. Většinou jim délal tlumočník Němc, posluchač z Sudet. V jejich rozhovorech se často vyskytovalo proorací: "Za řest neděl bude Rus kaput". Všichni víme, jak to vychlovábaní nakonec dopadlo.

Ve čtvrtek dopoledne se dozvídáme, že město Luck je obklíčené - tam pří zůstane jen malá skupina německého vojska, která město sradně ovládne. Ostatní dvěma proudy spěchají daleko, kanóny lehké, střední, těžké, několik dní ve dne v noci. Jeden den silně zapříšel a na Němců poznal, jaké peklo toto počasí dovede udělat na cestách po Ukrajině.

na ruské. Tam se s námi nechtil moc bavit, ale tátu se jako starý voják nedal odvázat.

Rekl jsem, že Alexander Dusek je Čech a patří do české armády. Upravte iště den se nám ho podařilo odvézt do české jednotky.

Tehdy nás odvedli na cvičiště, kde stáli vojáci do holá ostříhaní a důstojník nás řekl, že je ten nás. Stál jsme jako pribití, když vše z druhé rady krčili vojáček: "Já jsem tady, tati!". Hned si bězel pro své věci a my jsme ho s hrdostí odevdili k jednotce L. Svobodě. Po jednom vojenském výcviku, když měli odpovídat u nás v Kopci, přišel domů asi na 2 hodiny. Hlad neměl, ale byl unavený, lehl si a spal. Táta seděl vedle něj na otomanu, jako by věděl, že se to napospolu.

Byl zabit při výcviku nešťastnou ráhouňou ještě s jedním vojínem. Pohřbil je u města Štítin, kde měl dřívější kříž k tabučkovému hřbitovu s nápisem:

Potěšilo mě, že při takové příležitosti, jaká byla v Brně, patřila vzpomínka na padlé i těm, kterým se dřívější kříž už rozpadl a hrab zrostl travou. Chez ještě podkával našim občanům z Kopce za zhotovení pomníku padlým, kde je uvedeno i jméno mého bratra. Nachází se v obci Mezholezy u Horšovského Týna.

Lubuše Ludvíková-Duseková

Osud jedné rodinné fajfky...

U příležitosti jednoho setkání volyňských Čechů u nás v Lošticích byl přítomen i Ing. Jirí Hofman. Navštívil nás i doma, neboť jsou s mojí manželkou z jedné vesnice - Martinovky. Při této návštěvě si prohlédly můj myslivcký pokoj a v něm sbírku starožitnosti, převážně z Volyně. Upoutala ho mimojiné i malá sbírka fajek a tak jsem mu o jedné z nich vyprávěl. Rákal, že to zajímavý příběh a že by se měl napsat. Rozhodl jsem se tedy, že o té fajce napišu, i když hodně zkračeně.

Ale musím začít od začátku. Můj praděd Vladimír Mach se přestěhoval na Volyně jako většina Volynáků v roce 1868. Jeho rod pocházel z obce Chlum u Hradce Králové. Můj otec po návratu do Čech v roce 1947 navštívil tuto obec, neboť si dobre pamatoval, že nás rod pocházel právě odtud. Věděl také, že jeho otec koupil fajku, kterou maloklýdy odkládal z úst. Vyhledal kastelána ve Václavém muzeu v Chlumu a o něho se doveřel, že Machové s opravou do Ruska z vesnice odstěhovali a dům předali Mrtkovi, kteří doposud v obci na tom místě bydleli. To už byl jen krátký rok od vyděstování a všechno si ověřil. Bylo to tak. S touto rodinou udělujeme doposud přátelství, i když jsou naši rodice již dávno pochováni.

Památkou z Machova domu zůstala chlebová pec a velká hruska pod domem. V té peci byl můj prapraprädchenchován po dobu tě hrozné bitvy, která se odehrála právě v Chlumu. Celá obec tehdy odesíela v běžence, ale prapraprädchenchován odmítl odjet a zůstal schován v peci se svou fajkou. Tuto fajku pak odevzdal svému synovi, když odesílal do Ruska. Rekl mu, že jí chráni, že mu přinese štěstí.

Čas utkal jak voda, bylo plno práce na polích i v lese a o fajfce nikdo nemluvil, neboť já o tom aspoň nevím. Až jednomu, když byl již několik let v Čechách, nás navštívil můj strýc, tátův bratr, který za Poláků sloužil na velyslavenecké Československé republiky LR. Slavík ve Varsavě. My jsme si myslí, že strýc Toník zahynul ve Varsavě, když byla Němců srovánka se stěnil. Přijel z Ameriky, kam po valdce odjel za Lr. Šalvíkem, který tam odjel už před válkou. Navštívil i moji rodinu a tady uviděl mou sbírku fajek. Zarazil se a řekl. A tady bude jeji mistro. Tenkrát se sem teprve doveděl, jak jí ziskal od děda a jak mu děda zdůrazňoval, že ta fajka přináší rodině Machů štěstí a at' ji tedy opatruje. Strýc jí choval jako talisman a věřil, že mu to štěstí přinese. Dal mi ji do mé sbírky, kde je umístěna na prvním místě. Strýc pak odjel do Ameriky a po čase jsme dostali zprávu, že je mrtv. Zůstává otazníkem, jakou smrti zemřel.

Protože nemám syna, odkážu jsem tu fajku po mém smrti svému synovci, dalšímu Vladimíru Machovi a věřím, že našemu rodu bude i nadále přinášet alespoň trochu štěstí.

Kdy a kde jednou tato faječka skončí, to se já už nikdy nedovím....

Josef Mach, Loštičky

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Sveroamerický region

Pani Vlasta Táborská z Opavy požádala vedoucího regionu o zjistění, zda mezi námi žije někdo z rodiny Valentovy nebo Horáčkovy. Zádáme čtenáře o nahlášení případné informace prostřednictvím Zpravodaje.

J. Kytl

Region Nymburk

26. dubna konala Rádná schůze rady krajského od Černohaby. Tentokrát hlavním bodem jednání bylo ohlásený 10. výročí humanitární akce pomocí obětem černobylské havárie, českým krajanům bydlišcím v okolí Černobylu ve vesnicích Malá Zubovština, Malinovka a jiných obcích. Rada zohlednila návrhy a názory krajany, kteří v důsledku této slavné akce se mohli navrátit do historické vlasti a začít žít novou, plnomocnou etapu svého života, a již mají bohaté zkušenosť adaptace v novém prostředí a přesvědčení o závažnosti a prioritnosti tohoto kroku nejenom pro nás.

Proto je zcela pochopitelné obecné minění, že toto datum je dle všeho vlastním oslavám, ale také k analýze a dalším uvažování o významu celé akce.

Z opatření, o jejichž provedení se rozhodla rada, by stalo za to jmenovat aspon některá. Inspirována zkušenosími SCVP se ráda rozhodla organizovat celostátní setkání krajany od Černobylu v září 2001.

Místem setkání bude město Jaroměř, které už vede přípravnou práci. Starostovně by mělo být setkání iniciátorem a odpovědným členitolem humanitární akce.

Bude proveden výkum sociálně psychologických zvláštností adaptace (integrace) černobylských krajany na nové podmínky a uskutečně se historické symposium, za účasti hostů z Ukrajiny. Je rozhodnuto, aby byla sepisána kronika obcí Malá Zubovština a Malinovka s použitím vzpomínek pamětníků, má se společně s historickou komisi SCVP iniciovat zachranu památných míst (hrbitov ap.), umístění památných desek v Malé Zubovštině a Malinovce a také projekt možnost vyhlášení ukrajinskou stranou památek historie a kultury v lokalitách bývalého bydliště repatriantů od Černobylu. Počítá se s vyhlášením krajanské sbírky pro tyto účely.

Bude uskutečněna řada jiných opatření, jako zajezd do Malé Zubovštiny a Malinovky (předpokládá se spolupráce s cestovní kanceláří PANCEST), publikace článků a informaci ve sdělovacích prostředcích celostátní i regionální úrovni (tisk, rozhlas, TV), z nichž některé (jako MF DNES) už projevily pozoruhodný zájem a začaly publikovat. Jaroslav Ornst, Biutov

Region Litoměřicko

55. výročí zakončení 2. světové války vzpomněl nás litoměřický region, jakož již minulá léta, za spoluúčasti zástupců MÚ, ČsLO a ČSBS 8. 5. 2000 pietním aktu na hřbitově v památníku obětem války a u Křížového vrcholu alegorie, znázorňující ofenzivní výjevy mučení a umučení věznů.

U obou památníků byly s pietou položeny kytiče a za MÚ velký věnec. Krátkou vzpomínku na události před 55 lety přednesl v památníku plk. v. v. Nejdříve a u Křížové politický vrchel br. Hrubý. Důstojný ráz akce dovořil pozvaná čestná vojenská stráž na pevných veleních "K poctě zbraní" a velebné tóny české státní hymny.

21. 5. 2000 se členové obou organizací zúčastnili celostátní akce Terezínské trny.

Je nutné vyzvednout a ocenit zásluhy našich vedoucích organizátorů litoměřického regionu ČSVP a ČSBS plk. v. v. Miroslava Nováka, Josefa Kožáka, Václava Chváckyho spolu se členy výboru krajského ČSVP Annou Holoubkovou, Slávkou Žemanovou, Jiroušem Vitkovou, Milušem Dědovským a dalších členů výboru za jejich občákovou a učebním právem na tomto poli historické paměti, která nedovolí zapomínat, že nás národek měl vždy své hrdiny - vlastence - kteří z přirozeného vztahu ke své vlasti a pře její záchrany byli odholášení obětí svého životu.

Nemohu v této souvislosti nevzpomenout znovu té ofenzivně znejčejší věty: "Necitím národní hrdost a jsem na to hrdy", která je titulem nechalvě známého článku M. Komárkova deníku MF Dnes, uveřejněného v listopadu 1998.

Byl hned tehdy po zásluze veřejně odsouzen, neboť v lidské společnosti je ještě nezpochybnitelný pojem, že vztah ke svému národu a vlasti je bytostný, jako je vztah ke své matce a domovu.

Každá taková akce, která dokumentuje nezapomenutelné hrdinství činu vlastenců, vyjadřuje jim ičtu a vzdává čest, upozorňuje mladou generaci na to, že však má co být hrđá a že oslava významných státních výročí není "pokleslým rituálem", jak se nestydí hlasit M. Komárek, ale akci velice zasloužnou.

Zapsala V. Šuckopárová

Region Karlovy Vary

Naša členka, vařená paní Aněčka Čechová roz. Rejsová z Malinovky, bytem Teplická 12, PSČ 364 64 Bečov n. v. proslí krajany z Malinovky, aby se ozval. Pro krátkou informaci uvádí, že za okupace byla nasazená na nucené práce do Německa, potom uveřejněna v koncentračním táboře v Osvětimi do ledna 1945. Z Osvětimi byla zase evakuována do Německa a přežila pochodem smrti. Před blízcí se osvobozenec frontou Němci podminovali tábor, protištíhli dráty a utekli. Věžové se nastěhovali do ubikací dozorců a tak se dokázali osvobozeni.

V červnu 1945 se Aněčka vrátila do rodné Malinovky odtud v roce 1947 emigrovala do Československa. Tady se Aněčka Čechová-Rejsová ještě s nízkým z Malinovky neseškala, ale moc si to přeje. Náš region se připojuje k její prosbě, napište ji, kdo jste ji znali, děkujeme pekně!

Za region Věra Pelcová

Region Domažlicko

Dne 27. května v sobotu proběhlo v Horšovském Týně v podafu již 8 setkání krajany v sále Městské osvětové besedy za účasti 70 krajany.

Po přivítání a projevu k 51. výročí návratu Volynáků do vlasti na jaře roku 1947 následovalo vystoupení 13letého ženského pěveckého souboru, který zazpíval 6 písniček ze svého repertoáru. Členky souboru byly odměněny za vystoupení květinami a pochotou.

Krajanky se postaraly o hojně pochotění všech přítomných, jak bylo zvykem na Volyni. Bez nadšky - stoly se prohýbaly pod možností různých druhů cukroví, koláčů a chlebíčků. K přípravě k uctění památky kamarádů, padlych za svobodu vlasti a těch, kteří se těchto dnů nedožili, bylo pro každého přítomného připraveno deci bělovinu vina.

K poslechu a tančení hrála hudba. I když prostor pro tanec byl stísněn, přesto se tančilo. Všem přítomným se scházíme každý první čtvrték v měsíci od založení regionu v roce 1990, vždy za účasti nejméně 15 až 25 členů.

Za region Domažlicko

Břet. Vokáč

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ!

Obec legionářská má možnost poskytnout finanční výpomoc bývalým příslušníkům zahraničních armád, nositelům Osvedčení dle zákona 255/1946 Sb.

Jedná se o finanční podporu při nákupu ortopedických a jiných nepostradatelných zdravotních pomůcek, invalidních výrobků, zubařní protéz apod. K žádosti, ve které uvedete svůj zdůvodněný požadavek, přiložte kopii účtu, který jste byl nucen proplatit.

Zádost adresujte své jednotce ČsOL, která ji postoupí se svým stanoviskem sekretariátu ČsOL. Z pověření tajemníka sekretariátu ČsOL

Irena Malinská

OZNÁMENÍ

Odnamujeme vše zákum bývalých českých matematiků škol ve Zdolbunově, Omeljaně a Rovně, že na den 26. 9. 2000 připravujeme dálší setkání a to opět do Chomutova. Pokud neobdržíte povolení na toto setkání do konce měsíce června a chcete se zúčastnit, požádejte o ni pi Marii

Sántorovou, náměstí Ed. Beneše 1232, 430 01 Chomutov.

Přihlášky přijímáme do poloviny srpna t.r.
Setkání s hromadnou zúčastnití i zájemci, kteří uvedené skoly ne navštěvovali. Přihlášky jim také ne požádáme zaslehlé M. Šántorovou.
Finanční příspěvek ve výši 150 Kč je nutno odeslat do 15. srpna 2000. Blížší podrobnosti jsou uvedeny v dopise, který součástí přihlášky.

Rostislav Hlaváček,
předseda organizační komise

NAŠI JUBILANTI...

Region Mohelnice

Ve druhé polovině roku 2000 se dožívají kulatého výročí tito členové: Ludmila Klusáková z Chomutova, bytem Půlpěknec, 8. - 65 let; Emilie Minářová z Omelet, bytem Rudoltice, 25. 8. - 65 let. Jan Fris z Štětí, bytem Jeseník, 29. 8. - 70 let. Jaroslav Ludvík, bytem Usov - 4. 9. 75 let. Josef Slanina z Nivy Hubinské, bytem Lanskroun, 29. 9. - 85 let. Marie Šimová z Moldavy, bytem Jeseník, 4. 10. - 92 let. Josef Nečkola z Moldavy, bytem Mohelnice, 11. 11. - 65 let. Věra Kočková z Terešov, bytem Usov. 15. 11. - 82 let. Vladimír Záhrádka z Hrušvice, bytem Mohelnice, 15. 11. - 82 let.

Mnoho zdraví a spokojenosti za region Mohelnice přeje

Emilie Jarmarová

Region Karlovy Vary

Jubileum svobody

Náš krajané a členové regionu K. Vary pi Helena Slavíková roz. Dolezalová ze Sokolova na Volyni a pán Václav Slavík z Lipin u Lucka bytem v K. Varech oslaví dne 24. 9. 2000 45 let šťastného manželství. Jmérem členů našeho regionu přejeme Václavovi a Helene do dalších let společného života štěsti, zdraví, radost z dětí a vnučat. Tobe, Václave, děkujeme za stálé cízivování vzpomínkou na naši Volyň.

Véra Pelcová

Region Dačicko

Náš jubilanti v II. pololetí 2000:
3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Frýdlant

Ve 3. čtvrtletí se v našem regionu dožívají významných výročí tito naši členové:
60 let - 1. 9. Holeček Viktor z Volkova, byt. v Liberci.

75 let - 20. 9. Lindr Josef z Podvysoké, byt. Děčínov.

76 let - 10. 8. Hron Alexander z Mikytice, byt. Frydlant v Č., 5. 7. Lajtke Dobroslav z Meziláznice, byt. Liberec. 4. 9. Příčinská Emilie z Novosedl, byt. Heřmanice a 7. 9. Zajíčková Anna ze Zahájí, byt. Liberec.

78 let - 9. Babická Marie z Volkova, byt. Jindřichovice v KH, 26. 9. Záhorebávová Marie z Volkova, byt. Prachatic.

81 let - 19. 8. Kalíková Evženie z Mirohoště, byt. Liberec.

82 let - 1. 7. Rysglová Věra z Volkova, byt. Liberec. 83 let - 13. 9. Zajíček Vladimír z Boremelu, byt. Liberec.

86 let - 16. 9. Snajdrová Emilie z Volkova, byt. Frydlant v Č.

Dalších let hodně zdraví a životní pohody přeje za region

Ludmila Milíčková

Region Brno

Ve třetím čtvrtletí oslaví titu naši členové významnou jubilejí:

Sergej Zahrebelnyj z M. Zubovštíny, byt. Police n. M., 11. 7. - 25 roků Tatana Korlenková, rod. z M. Zubovštíny, byt. Police n. M., 12. 8. - 25 roků. Pan farář Jiří Tomášek, rodák z Dobrošaje, byt. Vitezka-Kocelov, 21. 8. - 70 roků. Bedřich Makov, rod. Kupičov, bytem Vlkovice, 26. 9. - 75 roků.

Blahopojeme a do dalších let více zdraví a štěsti pro region

Pokorný

Region Moravský Krumlov

Významného jubileje se tu dožívají:

70 let - 6. 7. Zdena Duková roz. Zelená z Lodenic, bytem tamtéž. 60 let - 19. 8. Anna Charouzová z Nového Slovenska, byt. Braníšovice.

Do dalších let přejeme hodně zdraví a životní pohody.

Za region Mgr. Št. Kounková

Region Žatec

Ve třetím čtvrtletí oslaví své významné narozininy titu členové: Antonín Filip, 4. 7. - 70 let. Josef Michálek, 5. 7. - 75 let. Kamila Ondrová, 12. 7. - 70 let. Anna Matějková, 6. 7. - 82 let. Emil Kopp, 26. 7. - 70 let. Marie Matějková, 6. 8. - 80 let. Václav Moušil, 21. 9. - 80 let. Ludmila Marsíková, 29. 9. - 75 let. Rostislav Jankovec, 29. 9. - 75 let. Všichni jsou žatečtí.

Alžběta Mezlová, 7. 8. - 75 let. Očihov. Helena Jandová, 22. 7. - 81 let. Vrutek. František Richterová, 25. 7. - 81 let. Vidoule. Janouš Malý, 25. 7. - 70 let. Louňa. Vaclav Maták, 1. 8. - 70 let. Louňy. Josef Babák, 1. 8. - 75 let. Postolopry. Vladimír Maťásek, 7. 8. - 65 let. Nejedlá. Emílie Odvárková, 10. 8. - 66 let. Očihov. Josef Šejdla, 10. 8. - 80 let. Louňy. Emílie Dubová, 12. 8. - 75 let. Královec. Vladimír Hrdlicka, 15. 8. - 75 let. Chrášťany. Anna Hrádková, 20. 8. - 82 let. Podbořany. Marie Potůčková 23. 8. - 70 let. Přední Lhoty. Nina Smrková, 29. 8. - 70 let. Lipno. Josef Herman, 12. 9. - 88 let. Bitovce. Nada Bráhová, 13. 9. - 75 let. Střakovice. Helena Zajíčková, 21. 9. - 70 let. Radonice. Olga Kastlová, 25. 9. - 75 let. Očihov.

Všem přeji za nás region mnoho zdraví a spokojenost do dalších let

Kamila Ondrová

Region Žatec

Alžběta Mezlová, 7. 8. - 75 let. Očihov. Helena Jandová, 22. 7. - 81 let. Vrutek. František Richterová, 25. 7. - 81 let. Vidoule. Janouš Malý, 25. 7. - 70 let. Louňa. Vaclav Maták, 1. 8. - 70 let. Louňy. Josef Babák, 1. 8. - 75 let. Postolopry. Vladimír Maťásek, 7. 8. - 65 let. Nejedlá. Emílie Odvárková, 10. 8. - 66 let. Očihov. Josef Šejdla, 10. 8. - 80 let. Louňy. Emílie Dubová, 12. 8. - 75 let. Královec. Vladimír Hrdlicka, 15. 8. - 75 let. Chrášťany. Anna Hrádková, 20. 8. - 82 let. Podbořany. Marie Potůčková 23. 8. - 70 let. Přední Lhoty. Nina Smrková, 29. 8. - 70 let. Lipno. Josef Herman, 12. 9. - 88 let. Bitovce. Nada Bráhová, 13. 9. - 75 let. Střakovice. Helena Zajíčková, 21. 9. - 70 let. Radonice. Olga Kastlová, 25. 9. - 75 let. Očihov.

Všem žatečtům pozdravujeme a významné narozininy přejeme hodně zdraví a štěsti.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v III. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v IV. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v I. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v II. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v III. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v IV. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v I. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v II. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v III. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v IV. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v I. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v II. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v III. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v IV. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v I. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v II. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v III. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v IV. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v I. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v II. pololetí 2000:

3. 7. - 55 let Ledvina Václav ze Srb. 29. 7. - 83 let Šimková Evženie ze Srb. 22. 8. - 85 let Rychlíková Antonie z Políč. 22. 9. - 84 let Kováček Václav z Mezholze. 5. 10. - 87 let Krábert Vladislav z Meclová. 4. 12. - 40 let Bouzková Jaroslava z Horšovského Tyna.

Vém jubilantům do dalších let přejeme především pevné zdraví a štěsti v životě.

Za region Břet. Vokáč

Region Pelcová

Náš jubilanti v III. pololetí 2000: